

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Nr. 4471/1902 Epitr.

Notificare oficială.

Judecătoria administrativă supremă din Budapesta a adus la 20 Septembrie 1901 sub Nr. 1947 o hotărîre principială, conform căreia donațiunile făcute pe sēma bisericilor pentru scopuri religioase sunt scutite de competența erarială, decretând, că dispozițiunile din articolul de lege XXIII din 1868 § 21 asupra donațiunilor făcute pentru scopurile instrucțiunii se estind și asupra dăruirilor făcute pentru zidiri de biserici și ajustarea internă a acestora cu icōne, cari tōte contribuie la ridicarea simțului religios-moral al poporului și au menire educativă pentru dezvoltarea vieții culturale și morale a credincioșilor.

Aducem această dispoziție salutară la cunoștința tuturor organelor noastre și le îndemnăm, ca la cas când perceptoratele regesci ar face prescrieri pentru daruri făcute bisericilor noastre cu mențiunea arătată, — sē înainteze recurs în termin legal și sē facă provocare la precisata hotărîre principială.

Consistoriul archidiecean.

Din problemele actuale ale învățătorimii noastre.

De Dr. I. Blaga.*)

Cu ajutorul lui Dumnezeu erăși ne vedem întruniți în conferențe învățătorești, spre a ne da sēmă de ceea ce se face în școlă românească gr. or. și apoi spre a chibzuî și a aprofunda, împreună, metodele de urmat în școlă, în vederea realizării problemei învățămîntului, și a chibzuî și aprofunda în genere ideile și principiile, ce trebuie sē călăuzescă pe învățătorul român în chemarea sa ca fericitor al poporului nostru.

Biserica noastră a știut aprecia după valōrea lor adevărată cuvintele Mântuitorului: „Unde sunt mai mulți adunați în numele meu, acolo sunt și eu de față”. Și aceste cuvinte trebuiesc sē fie înțelese și apreciate în aceeași măsură și de fiica bisericii noastre, de școlă românească. Principiul, exprimat în acele cuvinte, are pentru școlă noastră aceeași importanță, care o are și pentru biserică, îndeosebi avēndu-se în vedere împrejurările întrē cari i-a fost dat poporului nostru a trăi și a se desvolta și întrē cari fi este dat a trăi și a se desvolta și astăzi.

Robit și apăsas și-a dus Românul vieța în decurs de mulți secli, până când alte popōre se bucurau de o sōrte mai omenōsă și mai priincioasă condițiilor de conservare și de desvoltare. Cu tōte acestea el și-a știut face drum prin lume, cu cinsle, păstrându-și ființa sa națională curată, în limba, în credința, în obiceiurile, datinile, arta și gustul special și genuin românesc. Grație acestei împrejurări i-s-a și hotărnicit, în urma vieții sale naționale curate, o marcată și vigorōsă individualitate națională, obiect de admirat azi de toți

aceia, cari știu aprecia momentul acesta de vieță etnică.

Azi trăim în timpul luminii, culturii și civilizațiunii, timp numit și al libertății! Altă vieță! Cu alte tendințe, cu alte mobiluri! Dar' nici în timpul acesta, modern, luptele întrē popōre n'au încetat, isvorul necazurilor naționale și al furtunilor n'a secat, ci au luat numai un alt caracter. Acestea vor și urma, se înțelege, a dăinuî, cât timp vieță în om imboldul de valorare. Și tendința acēsta este cea mai inherentă firii omenesci și se va manifesta cu atāt mai puternic cu cāt interesele întrē ōmeni, popōre, sunt mai divergente și dorul de valorare și de vieță va fi mai viu și mai intensiv.

Cultura și civilizațiunea, cari sunt atāt de slăvite în timpul de azi, nutresc deci și ele tendințe dușmānōse asemenea și veri apăsātōre pentru vieța altora, și făuresc și ele, cu multă stăruință, arme de atac. Și acestea sunt mai periculōse de cāt cele ale veacurilor trecute, întru cāt ele sunt menite de a asfixia duhul, sufletul omului, alterându-i îndeosebi țesătura și calitatea lui națională.

Cultura străbate cu încetul ființa omenescă, întregindu-i și desvoltându-i, încetul cu încetul, mințea și inima. De aceea falsificarea spiritului național se pōte efectua sub presiunea culturii, pe nesimțite. Și influința culturală, dacă nu se pōrtă grija necesară, e cu atāt mai periculōsă, cu cāt sufletul poporului, căruia i-se aplică, este mai pasibil și mai vibrător, cum e sufletul Românului, și cu cāt starea lui materială este mai bună.

Cultura își deșteptă interesul cătră idei și trebuințe culturale nouē, ear' starea materială își dă puțința a dobândi ideile și a satisface trebuințele culturale. De aceea cultura și averea, dată fiind o basă bună, și constituiesc factorii și condițiile necesare desvoltării, consolidării și asigurării caracterului național al popōrelor. Inșē poporul acela, care nu are basă culturală recerută, cimentată la căldura simțemintelor naționale și care nu are fericirea a fi condus de învățătorii conștii și sobri, pōte fi azi ușor îndrumat cătră cea mai periculōsă prăpastie, căci astfel de popor ușor pōte fi azi înstrăinat de la vatra sa și desbrăcat de însușirile sale firesci, și determinat a și apropia în locul acestora, altele străine.

Avem motiv a ne bucura din tōtă inima, de progresul realizat de poporul nostru, în privința culturală ca și în cea economică, dar' avem totdeodată a constata și recunōsce, că conducătorilor lui de azi le incumbă datorințe mari, au de a supraveghia, ca progresul cultural și economic sē desvōlte și întărească caracterul național-românesc. Și în privința acēsta nime n'are așa grea răspundere ca învățătorimea noastră.

În urmare, școlă românească cu deosebite trebuie sē și îndrumeze activitatea, ca: sē se păstreze și cultive în curățenia sa tot ce constituie basă culturii și naționalității române: limba, datinile, obiceiurile și arta națională.

Limba este cea mai fidelă, mai viuă, mai nemijlocită și mai caracterisātōre espresiune avieții intelectuale, la om ca și la popor.

Ce ar fi omul, lipsit de facultatea de a se rostî cu sufletul seu prin graiu?!

Tōtă cultura ce ni-o însușim și tot talentul, ce-l moștenim, își cāpētă importanță și valōre adevărată prin faptul rostirii lor.

Din cultura și din dispozițiunile înăscute se înjghebeză în capul nostru o putere, o energie psihică. Când se urnesc acēsta energie, spre a și face cursul seu prin cap, se dă loc desfășurării gândirii, cugetării. Gândirea este însoțită de o mișcare vibratorie a fibrelor creierilor. Vibrarea acēsta se comunică prin intermediarul unor fibre, unor specifice organe așezate în gāt și în diferiți muschi din față, a căror funcționare ne dă înșiruirea de sunete, ce se numesc: *vorbire, limbă*. Funcționarea organului vorbirii stă deci în strinsă legătură cu cugetarea. Cugetarea fie-cărui om e diferită. Modul deosebit de cugetare corēspunde deci totdeuna și un sistem deosebit de a înșirui cuvintele și de a și exprima cugetările, deosebit în ce privesc înțelegerea, espunerea și împreunarea cuvintelor, musica sunetelor ș. a. În acēsta și residă felul deosebit de vorbire și exprimare a fie-cărui.

Așa este acēsta și la popōre. Sunt nuanțe deosebite de cugetare la fie-care popor, amēsurat geniului seu național caracteristic și potrivit cu factorii, cu împrejurările, sub cari i-a fost dat a se forma și a se desvolta. Pe basă acēsta popōrele se deosebesc nu numai în privința graiului, că vorbesc altă și altă limbă, ci, fiind-că ele cugetă și simțesc altfel, apreciează altcum raporturile de vieță, teoretică și practică, asemănăz sub alte raporturi lucrurile întrē ele și în consecvență manifestă totdeodată și în vorbire alte întorsături, prescurtări, alte asemănări, alte substituii, etc.

Eată că cu drept cuvēt s'a zis, că limba unui popor este cea mai fidelă, mai viuă, mai nemijlocită și mai caracterisātōre espresiune a sufletului seu. De aceea limba e cel mai scump tesaur al unui popor. De limba sa e legată existența și valōrea unui popor. Este un adēnc și real adevēr exprimat de evangelistul filosof Ioan în propoziția: *La început era cuvētul și cuvētul era la Dzeu*, ce se cetesce popōrelor tocmai la Pasti.

De la Dzeu își are fie-care popor limba sa; de la Dzeu — ne avem și noi „cuvētul”, limba noastră.

În decursul vremei de când ne-am format, ni-s'a tot desvoltat și limba noastră, așa, că azi a ajuns la mlădiea și bogăția trebuitōre exprimării: cugetărilor celor mai alese și mai înalte, pentru usul științific ca și pentru cel poetic.

E vorba sē știm prețuî și iubi acest tesaur, care este ființă din ființa noastră, este puterea de respirație a sufletului nostru românesc.

Și tocmai în privința acēsta noi, Românii din acēstă patrie, stām rēu; cāt se pōte de rēu!

Ce sē zicem, când preste 90% din clasa noastră cultă nu știu vorbi și îndeosebi apoi nu știu scrie corect românesc? Trebuie sē ni-se îndurereze inima, când reflectăm asupra acestui rēu național-cultural.

(Va urma).

Scrisōre din București.

Aniversarea independenței.

— 24 Maiu n.

Pe o vreme schimbăciōsă, înșē în mijlocul unei afluențe mari de lume s'a serbat și de astă dată aniversarea independenței țerii românești, decretată din partea corpurilor legiuitōre române în 10 Maiu v. 1877.

De astădată serbarea a avut o însemnătate specială. Trupele cari au luat parte activă la rēboiul purtat pentru neatărănarea țerii, au fost provēdute cu steaguri nouē, pentru a putē fi păstrate cele vechi ca prețioase și sfințe relicvii.

Serbarea s'a ținut pe bulevardul Colței, frumōsa operă începută de fostul primar Filipescu și durere, încă neterminată. E cel mai larg loc în București, unde mulțimea indispensabilă la serbări mari naționale pōte sē și dee întâlnire, fără a conturba mersul serbării însași, care e de caracter pur militar.

La orele 9 tōte erau gata; trupele așezate în ordine, ministrii și dignitarii țerii de față, mai lipsia numai sosirea curții regale, pentru-ca festivitatea sē se începă.

Peste câteva minute se dă signalul sosirii suveranilor, cari întrē sgomotōsele urări ale mulțimei ajung la frumosul pavilion construit anume pentru serbarea acēsta.

M. S. Regele Carol avea uniformă de general de artilerie, ear' M. Sa Regina și A. S. R. Principesa Maria erau îmbrăcate în alb. Micul principe Carol purta uniformă de elev al școlii fiilor de militari, și purta o decorație pe piept.

La scara pavilionului Suveranii și principii au fost întâmpinați de cătră I. P. S. Sa Metropolitul-Primat și de cătră ministrii țerii.

S'a început imediat serviciul divin și s'a făcut sfințirea stēgurilor celor nouē, prin însuși Metropolitul-Primat, încunjurat de toți membrii sfântului Sinod, îmbrăcați în splendide haine de ceremonie.

Terminată sfințirea, s'a început distribuirea stēgurilor. Începuse o plōie torențială.

M. Sa Regele Carol a predat fiecărui comandant noul drapel, cu cuvintele: „*Îți încredințez, comandante, noul drapel, și regimentul sē fie vrednic de el*”.

Mai pe urmă a fost rēmas batalionul 2 de vînători, cel cu mai mari merite căștigate pe câmpul de rēboiu.

Comandantul prezintă Regelui steagul vechiu, ciuruit de glōnțe, și decorat cu marea cruce Sft. George.

M. Sa Regele a predat comandantului noul drapel, spunēndu-i urmātōrele: „Comandante, știi mărășele vitejii ale acestui batalion, repurtate în rēboiul din 1877; îți încredințez acest nou drapel și urez batalionului, ca și pe viitor, când țara va fi în primejdie, sē repurtez aceleași succese ca și în trecut”.

Regele ia apoi noul drapel, de-asupra căruia se afla o frumōsă corōnă de lauri și de care atârna o panglică pe care stau scrise urmātōrele cuvinte brodate de M. S. Regina: „*Rose pentru cei vii, lauri pentru cei morți, Elisabeta*” și l' predă comandantului, pe când mulțimea a început sē strige: „*Trăiescā M. Sa Regele! Trăiescā batalionul 2 de vînători!*”

În tot timpul cāt a durat acēstă mărășă solemnitate, corul metropoliei a intonat diferite arii rēboinice.

Terminată fiind predarea drapelului, toți ofierii superiori, ofierii marelui Stat major, corpul diplomatic și ministrii au luat loc în fața drapelului.

*) Discurs, rostît la deschiderea conferențelor învățătorești din cercul Sebeșului.

M. S. Regele a ținut apoi o strălucită cuvântare, care a entusiasmat profund pe întreg auditorul.

— „Cu steagurile acestea, — a zis Suveranul, — armata română a câștigat victoria.

Aceste steaguri au defilat înaintea armatei noastre, pornind drumul biruinței.

Aceste steaguri și-au îndeplinit în totul datoria. De aceea ele vor fi depuse acum în sala Tronului, unde vor fi păstrate pentru ca generațiunile viitoare să iee imbold de la ele.

Jurați acum voi toți de aci, că nici ploia, nici pietrele, nici tunetele, nici glonțele și tunurile vrâșmașilor nu vă vor face să lăsați din mâni aceste stindarde.

Incredințez dar' la fie-care regiment și batalion, cari au luptat în câmpiile de peste Dunăre, steaguri nouă, încungiurate de decorații și corone, ca o amintire a gloriosului trecut.

Steagul este pentru voi cel mai scump odor. Lui trebuie să ne închinăm cu dragoste și respect, căci reprezintă onoarea țării, pentru care noi trebuie să ne jertfim viața.

Trăiescă România! Trăiescă armata!

Înălțătorea cuvântare a fost acoperită cu aplauze și strigăte unanime de Trăiescă Regele! Trăiescă Regina! Trăiescă Principii moștenitori! Trăiescă Prințul Carol.

A urmat defilarea trupelor. Defilarea s'a făcut la șosea, unde M. S. Regele a mers călare, urmat de strălucitul său stat major.

Plăoia începuse de nou.

Defilează mai întâi elevii liceului Mihailu Bravu și elevii școlii de meserii.

Urmăză defilarea trupelor, comandate de generalul de divizie Arion, care după ce salută pe M. S. Regele, M. S. Regina și A. S. R. Prințesa Maria și Micul Principe Carol, ia loc în stânga M. S. Regelui.

Defilează: Statul-major al corpului II. de armată.

Muzicile trupelor din paradă sub direcția inspectorului muzicelor;

Plutonile oficerilor fără trupă, din garnizónă, ale oficerilor de rezervă și acela al gendarmeriei rurale, după care:

Urmăză defilarea detașamentelor gardelor de onoare cu drapelul nou.

La trecerea fie-cărui drapel publicul face entusiaste ovațiuni, în special la trecerea batalionului 2 de vânători.

Imediat după defilarea detașamentelor gardelor de onoare defilează școlile militare de infanterie și cavalerie, de artilerie și geniu, de medicină militară și de poduri și șosele.

Pentru prima oară a defilat și o companie de marină, care a lăsat cea mai frumoasă impresie Suveranului, ear' publicul a recompensat-o prin bine meritate aplauze.

Urmăză apoi defilarea trupelor în mod obicinuit.

La trecerea diviziei a 7, al cărei comandant este A. S. Regală Prințipele Ferdinand, uralele și aplausele dură mai multe minute. A. S. R. Prințipele Ferdinand salută și ia loc în dreapta și ceva mai înapoia M. S. Regelui, cum făceau și ceilalți comandanți de corpuri după defilare.

Defilarea a durat până la orele 2 p.m. în plăt. În tot timpul defilării M. S. Regele a stat sub cerul liber, de-așemenea și d. Dim. Sturdza, care nu voia să iee nici umbrelă.

Cu toată ploia, trupele în general au defilat admirabil; ținuta lor a fost vrednică de laudă și lumea era entusiasmata.

E de notat, că în fruntea regimentului 24 Tecuciu a defilat și un țeran, care salvasse drapelul acestui regiment, la anul 1877, ear' în fruntea batalionului 3 de vânători un preot cu peptul plin de decorații, care s'era bolnăvînduse, năptea a murit în asilul din București. I-a fost ultima defilare.

Capitala României a fost frumos pavoasată din prilegiul acestei sărbări, ear' s'era a fost frumos iluminată cu lămpițe venețiene și publicul a circulat pe strade până târziu năptea, cu toate neplăcerile la cari era expus din cauza ploiei. Rap.

Domnii cari sunt în restanță cu abonamentul la fôia noastră sunt rugați să binevoiescă a l'achita cât mai curând, pentru a nu fi necesitați să sistăm trimiterea fôiei la adresa lor.

Administrația.

In atențiunea parochilor nostri.

Articolul de lege XXXVIII. din 1881 dispune în §. 1 că *numar aceia pot mijloci în ori-ce mod emigrări din țară* — fie în casuri singuraticie fie de altă natură — *cari au obținut în acest scop concesiune de la Inaltul ministeriu de interne*; ear' după §. 2 *cei-ce fără acest concediu mijlocesc emigrări din țară, comit transgresiune, care se pedepseseră cu amendă în bani până la 600 cor. și cu închisoare până la 2 luni.*

Venindu-ne la cunoștință, că din unele protopopiate ale archidiecesei încă au început ici-colea a emigra unii credincioși de ai nostri chiar și în îndepărtata Americă, aflăm de bine a atrage atențiunea organelor noastre din parochii asupra dispozițiunilor de mai sus ale legii; îndatorându-le nu numai a se feri de ori-ce amestec în mijlocirea emigrării, ci a sfătui cu totă puterea cuvântului pe credincioșii lor a nu-și părăsi vatra părintescă și strămoșască, preferind a merge în Americă, unde pe mulți îi așteaptă cea mai mare miserie și feliurite primejdii și nenorociri. Din contră, rămânând în țera lor, prin muncă rațională și prin crufare se caute a-și așeză cele de lipsă pentru traiu, crescerea copiilor și împlinirea datorințelor către biserică și țară.

Alianța franco-rusă.

Din vastul program al festivităților aranjate în onoarea presidentului republicii franceze, ôspe al monarhului absolutist țarul Nicolae II., și din cele petrecute în cadrul celui program, pentru lumea ce stă departe de acele festivități și care urmăresc cu interes momentele de însemnătate politică ale acestei entente cordiale, sunt de interes eminent enunțațiunile oficiale, făcute de cei doi capi ai acestor state aliate. Aceste enunțațiuni — cum raportază telegramele din Petersburg — sunt următoarele:

La prânzul dat Marți s'era în palatul Tarscoje-Selo, la care au luat parte *treisute de persoane*, țarul a rostit următorul toast:

Când te salut pe Dta, Dle president, din adâncul inimei mele, vreau să dau expresiune acelei speranțe, că petrecerea Dtale întră noi are să fie cea mai bună dovadă despre sentimentele cari unesc pe Franția și Rusia. Dorește, ca și Dta să duci astfel de amintiri, cum împărătesa și eu am dus cu noi, pentru vecinice timpuri, anul trecut, din prilejul zilelor atât de plăcut petrecute în Franția. Dle president, golesc păharul în onoarea Dtale, cum și pentru mărirea și înflorirea *frumôsei țeri, amice și aliate.*

Musica a intonat apoi *Marsileza*, după care presidentul Loubet a răspuns următoarele:

Majestate! Când am satisfăcut invitații M. Tale mi-a fost extraordinar de plăcut că pot să talmăcesc M. Tale dorințele Franciei, care a nutrit față de M. Ta totdeauna acele sentimente, pe cari nu de mult ai avut prilej să le cunoști. Câteva ore mi-au fost de ajuns, pentru-ca din a mea parte să pot constata: *ce mult simte împreună inima Rusiei cu inima patriei mele.* Pe Franția tocmai într'ată o face fericită această deplină armonie, pe cât de mult o emoționează amintirea ce o păstrează M. Tale și împărătesei. Sunt foarte mulțumitoriu pentru primirea de care fusesem împărțășit, și golesc păharul în onoarea M. Tale, în a Majestății Sale împărătesei și în a întregii familii împărătesci, cum și pentru prosperarea și mărirea Rusiei: *amica sinceră și aliata credincioasă a Franciei.*

Mercuri a fost mare revistă militară, după care s'a dat dejun în cortul împărătesc. La acesta țarul a rostit următorul toast:

Dle president! Trupele mele, asupra cărora Dta ținusei adineaori revistă, se simt fericite că li-s'a dat prilej să facă onoruri multprețuitului șef al statului nouă amic și aliat. Dta, dle president, cunoști simpatia, de care armata rusă e cuprinsă față cu frumôsa armată franceză. Această simpatie e semn al adevăratei prietnii de arme, a cărei existență cu atât mai mare bucurie o putem constata, cu cât misiunea acestei imposante puteri

nu e să sprigină intențiuni agresive, ci din contră: consolidarea și susținerea păcii generale și apărarea acelor principii sublime, cari garantează fericirea națiunilor și le promovează progresul. Ridic păharul pentru fericirea și gloria bravei armate franceze!

Imediat după acesta s'a ridicat presidentul Loubet și a răspuns prin următorul toast:

Sire! Sunt recunoscător, că M. Ta mi-ai procurat marea bucurie de a pute să admir acelea frumôse trupe, a căror ținută superbă, pas răboinic, mișcări militare, mărturisesc că armata rusă prin continuu progres își manține puternic marea ei glorie. În tocmă cum pe cele două popóre le-au unit simpatia comună și interese mai înalte, așa și pe cele două armate le unesc strins nobila prietnie de arme și stima reciprocă. *Această putere imposantă nu însemnă amenințare pentru nimeni, ci face numai posibil Rusiei și Franciei deopotrivă, ca să vadă în ea garanța apărării legitime a caminului lor, sub scutul căreia ambe popórele pot cu deplină liniște să se consacre acelei laboriosități rodnice, care în timp ce le ridică bunăstarea, va potența totodată și puterea și legitima influință a lor.* În numele armatei franceze, carea nu a dat uitării distincția de care M. Ta o ai făcut pătașă, când ai asistat la manevrele ei, golesc păharul pentru fericirea și gloria vitezei armate rusesci!

† Dr. Ioan Țurcan.

Luni s'era (19 Maiu st. n.) a adormit în Domnul archiepiscopul-mitrofor Dr. Ioan Țurcan, fost asesor la consistoriul din Cernăuți și unul dintră cei mai valoroși reprezentanți ai poporului român din Bucovina, în dieta Bucovinei și în dieta imperială austriacă.

Născut la 19 April 1818 în Crișceatec, după terminarea cursurilor teologice și celor de la universitatea din Viena, s'a căsătorit în 1843, fiind în același an hirotonit preot și instituit administrator al parochiei Mamaeștii-vechi, ear' în 1844 — drept recunoscintă a meritelor sale câștigate prin delăturarea turburărilor confesionale și zădărnicea acțiunii de convertire la unație — a fost numit paroch al numitei parochii. Activitatea sa în acest post i-a câștigat în scurt timp stima și încrederea clerului, așa că deja în 1848 congregațiunea preoțimeii diecesane, convocată de episcopul Eugenie, l'a propus să fie numit asesor consistorial. La 1862 sistemându-se posturile de asessori salariați, Dr. Țurcan renunță la parochia sa și-și transpune locuința în Cernăuți, unde cu mult zel, cu multă pricepere și deosebi cu învâpăiată dragoste pentru cauzele bisericești-scolare ale Românilor bucovineni prevede agendele de consiliu consistorial până la 1897, când — la cererea proprie — este pensionat. Alătura cu colegul seu Silvestru Morariu Andreevici (mai târziu metropolit al Bucovinei) luptând pentru constituționalism și sinodalitate și astfel făcând opoziție episcopului Hackman, ambii au fost suspendați și numai după mărtea lui Hackman, în 1871, și-au putut reocupa posturile.

Bărbat de cultură vastă și de activitate prodigioasă, răposatul s'a ridicat până la cea mai mare distincție ce pôte fi dată unui preot de mir, fiind la 1887 ridicat de metropolitul Silvestru la rangul de archiepiscop-mitrofor, ear' M. Sa împărățul în 1880 i-a exprimat recunoscintă pentru serviciu și în 1898 l'a distins cu *medalia de aur* pentru serviciu credincios de 40 ani.

Ca politician, răposatul a fost figură marcantă, care nici-când nu a deviat de la calea dreaptă a apărării drepturilor poporului român bucovinean. „*Deșteptarea*“, organul de publicitate al partidului național român din Bucovina, în numărul de Joi apreciază activitatea politică a răposatului prin următoarele: „Noi Români deplângem în persoana lui pe unul dintră cei mai curagioși luptători politici, cari în vremuri grele nu s'a sfii să-și ridice glasul în parlament, în dietă, în adunări, pentru împlinirea pretenșiunilor noastre românești. Membru în dietă a fost de la anul 1878 până în prezent, ear' în parlament a-prôpe un deceniu. În parlament se întrepunea mereu constituirea definitivă a congresului bisericesc, ear' mai ales pentru

crearea unei școle de fete române pe chelătuiala fondului bisericeii noastre gr-or. Ultima pretenșiune a ridicat-o și în dietă, unde de altfel a avut adese prilej să respingă atacurile neîntemeiate ale Rutenilor tineri contra bisericeii noastre — și în ajunul morții și-a văcut dorința, pentru care atât s'a luptat, deja în ultimul stadiu de realizare. Tot defunctul a luat inițiativa pentru crearea tribunalului din Suceava prin o propunere în dietă din 1878, când a cerut și înmulțirea judecătoriilor și crearea unei curți de apel în Cernăuți.

În parlament defunctul a fost una din cele mai cunoscute personaje, atât pentru firea plină de bonhomie și prevenire, cât și prin orațiunile sale. De două-ori a deschis, ca president de etate, casa deputaților prin alegeri reconstruită, inițind constituirea ei. În dietă a fost până la 1884 vice-mareșal. Orațiunile din parlament și dietă ale defunctului sunt reproduse în volum separat, apărut în 1901.

A luat cu autoritatea sa distinsă parte și la toate mișcările politice ale noastre, precum în decursul alegerilor dietale din 1892, sau în calitatea de convocător la adunarea memorabilă a clerului de acum doi ani“ . . .

S'a stins cu Dr. Ioan Țurcan o viață, care a petrecut și vremuri bune și rele, dând prilej la multe fapte, cari merită totă recunoscintă și îi fac vrednic pe bătrânul defunct, ca să-i păstrăm memoria cu dragoste și venerațiune. Pururi a luptat și nici-odată nu a tradat.

Despărțământul Asociațiunii la Cristian.

— Raport special. —

Plecă'tam nouă din Sibiu
La țința: Cristian!
Dragoste, speranțe vii
Purtând ca talisman!

Noul comitet al despărțământului Sibiu în conștelegere cu alți membri fruntași, din pășania trecutului învățând, a hotărât a se abate de la modul obicinuit a-l adunărilor generale, de prin comunele aparținătoare despărțământului. S'a dovedit adevărat în cursul vremii, — și asta pretutindenea, — că poporul nu se prea încălzește de scopurile mărețe ale Asociațiunii. Poporul stă la o parte, — rece, nesimțitor. Și din starea acesta a lui de apatie se mișca numai atunci, când sfârșindu-se șirul rapórtelor săci urma „*incasarea razelor*“. După-ce poporul se mișca cu totul, rămâneau noi înțeligița. Într-o comună urmând punctul fatal al programului înainte de disertație, acesta a trebuit suprimată, căci auditorul se mișcase. La banchet apoi curgeau toastele gârlă, toate pentru luminarea poporului, — care, nu era de față. Purtarea acesta a poporului nostru țeran nu se pôte cualifica de indolență sau penitență. Aici avem de a face cu un fenomen psihologic. Poporul nostru se află încă pe trépta copilăriei — în desvoltarea sa. Cel-ce vrea să-i miște inima și să-i înduplece voința spre fapte bune, trebuie să se cobóre la el, să-l prindă de mână prietnește, să-i vorbescă frumos și la înțelesul lui și în chipul acesta câștigându-l încrederea și în devotamentul propriu țeranului, te însoțește din lume afară. Asta nu e lucru ușor. Ași depăși însă cadrele unui raport continuând cu analiza acestui proces psihologic.

Excursiunea noastră în comuna Cristian ni-a dat în mic o clasică dovadă despre cele-ce am afirmat mai sus. În urmarea întemplărilor voiu remarca momentele mai însemnate. Plecarea din Sibiu a fost fixată pe orele 7 dimineța: Clerici-cântăreți cu trenul, membrii despărțământului cu trăsurile. În jurul căpitanului-director Dr. Livu Leményi s'au înșirat la luptă membrii: Nicolae Ivan ases. cons., Dr. Elie Cristea ases. cons., Dr. Ilie Beu simpaticeu pentru doctor, Dr. Vasile Bologa prof., Dr. George Proca prof., Ioan Broju preot militar, Nicolae Vătășan prof. și Lazar Triteanu, secretariul despărțământului. Prezum am zis: nouă!

Pentru a nu cauza poporului jertfe materiale de prisos, înainte am vizat conducătorii, ca să se obțină de ori-și ce fel de pregătiri. Până la un loc ne-au ascultat. Sentimentele însă de dragoste, încredere și alipire nu se pot înăbuși, și mai ales nu la poporul nostru țeran, a cărui sinceritate și devota-

ment sunt fără păreche. În vârful dealului ce coborâ spre Cristian, pe neașteptate ne-am pomenit încunjuți de un banderiu de călăreți, în frunte cu învățătorul Ieronim Nemeș; toți feciori chipeși, în haine de sârbătoare, dând pradă vântului mândru nostru tricolor. Ne-au salutat cu bucurie, pentru-că „de când e Cristianul, mulți Domni de ai noștri, mai mari și mai mici, au trecut pe drumul nostru, dar la noi DVôstre veniți pentru prima dată”.

Inspirat de surprinderea momentului directorul nostru răspunde frumos și pe înțeles, arătându-le scopul venirii noastre. Să vă cunoștem venim, deschideți-vă deci inimile, ca să vă putem ceti atât necazurile, cât și bucuriile și potrivit cu acele să vă putem da poveștele convenite. După întreite urale de „să trăiescă” am plecat mai departe luând călăreții trăsurile noastre la mijloc.

Cristianul e o comună mare și puternică. Majoritatea locuitorilor o dau Sașii. Raportul lor cu Românii e 1:3.

Cu zile înainte lăundu-se vestea despre escursiunea noastră, totă sâsimea era pe stradă, în poartă și prin ferestri. Atâta cinste încă nu li-se făcuse Românilor, cari mai nainte vreme, erau numai servitorii lor. Înainte de asta cu 50 de ani, numărul familiilor credincioșilor noștri era de 80. Astăzi? Se apropie de 240! O dovadă puternică despre vitalitatea și puterea de expansiune a poporului nostru.

La școală ne-a așteptat poporul întreg, în frunte cu comitetul parochial. După o reciprocă salutare de întâlnire am plecat în corpore la serviciul divin. Răspunsurile liturgice le-au cântat frumos și precis un grup de 12 clerici din seminariul nostru „Andreian”. Tinerii acestia sunt ca aluășelul. Aduc lumea în fermentațiune. Unde numai apar, prin înfățișarea, prestațiunile și purtarea lor bucurie și însuflețire produc.

În cursul liturgiei ajungând la „Pricesnă” intrăm în meritul escursiunei noastre. Noul asesor consistorial, Dr. Elie Cristea, pe cât de tiner, pe atât de harnic, își începe cuvântarea sa despre „Beție”.

Predica, atât prin valoarea ei internă, cât și prin modul de predare și alcătuirea ei, a fost de un efect covârșitor. Răzimată pe sentințe din sfânta scriptură, din proroci și din scrierile Apostolilor, presărată apoi cu exemple din viața poporului nostru, a făcut o adâncă impresiune nu numai asupra poporului, ci și asupra noastră, a tuturor.

Intr'o liniște deservită, poporul asculta încercat, cum cuvântătorul într'un limbaj popular și plastic zugrăvia patima beției, care din om — „coroana fapturilor dzeesce”, — cu mintea trează, ochi vioi, față rumenă, sprinten la mișcări și cu dor de muncă, face un dobitoc netrebnic: zăpăcit la cap, perit la față, cu ochi scufundați în orbite și cercuți cu vênăt. Ar fi să-i micșorez valoarea dacă aș încerca să mai reproduc ceva din ea. Sperez, că publicul nostru nu va fi lipsit de plăcerea de a o ceti tipărită în colónele acestui ziar.

Efectul cuvântării se poate constata din deseale aprobări ale poporului, aprobări, cari inconstient isbucneau din sufletele credincioșilor. Aprobările țeranului nu sunt aplauze de reclame, sau meserie. Atingi însă o cordă a sufletului său, momentan auzi tonul. Țeranul, când îi potrivești durerea, oftază, dă din cap, sau aprobă cu un modest: așa 'i! A ceti din fețele țeranilor bucuria lor internă, e o mângăere nespūsă. Credem, că efectul edificator al predicii încă nu va lipsi.

După terminarea serviciului divin li-s'a spus credincioșilor, ca să se depărteze pe la casele lor pentru a dejuna, ear' la un semn dat prin trasul clopotelor, se alerge din nou, cu mic cu mare la sfta biserică, unde li-se vor da alte îndrumări și povești. Noi ne-am adunat în școală, unde am cheltuit un modest dejun, ce ne dusesem de acasă. După dejun am cercetat pe preotul local, D. Șurian, pe președintele comitetului parochial, pe epitropii și pe alți fruntași. Pretutindenea am fost primiți cu multă dragoste și bucurie. Gospodria țeranilor noștri din Cristian a făcut asupra noastră impresiune bună. Curtea și casa arată progres. După orele 12 din zi, dându-se semn cu clopotele, tot poporul s'a grăbit la biserică. Nu cred să fi rămas un copil acasă. S'a început vecernia, în decursul căreia stimatul nostru prietin, Dr. Vasile Bologa ne-a elevat sufletește cu vocea lui

dulce și fermecătoare. De la Dumnezeu rînduit să slujescă altariului.

A urmat apoi punctul de forță, disertația părintelui asesor Nic. Ivan, care a completat în mod admirabil cuvântarea colegului său Cristea. Ori cât l'am știut de iscusit povestitor în graiul poporan și adânc cunoscător al poporului nostru de la sate, părintele Ivan prin disertația sa de Duminecă ne-a surprins pe toți. Într'un graiu ușor, neted, curgător, împodobit cu idiome și frumoșe figuri de stil, a despiciat viața poporului nostru țăran, arătând cuilde scose din însăși viața poporului, că decadența lui materială și starea lui înapoiată este a se atribui nepriceperii și firei lăsătoare a Românului. Cu argumente convingătoare a indicat căile de reculegere. În firul disertației, poporul — deși în biserică, — a făcut frumoșe ovațiuni la adresa prelegătorului.

Tot din motivul, ca să nu-i micșorez valoarea, am făcut numai aceste câteva reflexii generale. Din lucrare nu anticipez nimic, pentru-că în curând vom pute-o răspândi în popor, ca broșură.

Părintele Ivan și Cristea primescă din nou mulțămitele noastre. Bucuria poporului servescă-le ca recompensă, pentru osteneala adusă întru luminarea lui. Așa lucră următorii Apostolilor. Biserica noastră numai mândri se poate cu astfel de fii. Înainte numai, înainte, căci munca cinstită își face drum, ear' dragostea și încrederea noastră Vă însoește.

De încheiere directorul despărțământului Dr. L. Leményi, în termeni aleși aduce mulțămita poporului pentru ascultarea ce ni-a dat și dragostea ce ni-a arătat. Pentru-ca munca noastră să nu fie zadarnică, a îndemnat poporul să urmeze poveștele bune și să lapede de la sine patimile urite. Numai în chipul acesta ne vor dovedi, că într'adevăr ni-au dat ascultare. La anul, sau preste doi ani, când ne va ajuta D-zeu să venim din nou într'ă DVôstră, am dori să aflăm biserica, școala și pe DVôstră pe toți într'o stare mai bună și mai înfloritoare. Și ca să nu Vă uitați de noi și sfaturile noastre, înainte de a pleca vă împărțim unele cârticele, pe cari să le cetiți cu toții și să faceți așa, cum veți afla scris în ele.

Nesfârșite urale au acoperit vorbele directorului. S'au împărțit apoi poporului vre-o 80 broșuri de diferit conținut, economic, igienic și distractiv.

Tot din partea membrilor despărțământului s'a dat și un prânz în școală, la care au luat parte, afară de oșpeții din Sibiu, parochul și învățătorul local, comitetul parochial, preotul N. Șurian din Rusciori, parochul N. Baca și soția din Poplaca, și alții. Toaste nu puteau lipsi după un succes atât de îmbucurător. Toți vorbitorii au fost la înălțime. Clericii ne-au delectat cu cântece și mai duișe, și mai voinicose. La 4 ore d. a. s'a ridicat masa și cei veniți cu trăsurile am plecat spre casă. D-zeu să binecuvinte munca noastră.

Sibiu, 26 Maiu n.

Floridor.

NOUTĂȚI

Școlar. Pentru orientarea celor interesați se aduce la cunoștință publică pe calea acésta, că la cererile pentru admitere la facerea esamenului de calificățiune învățătoresc trebuiesc alăturate în original toate documentele: *carte de botez, testimoniu școlar, despre studiile premerse cursului pedagogic, absolvitoriu de pedagogie, testimoniu de serviciu, în care să se arate continuitatea serviciului de la absolvirea pedagogiei până azi.*

Cei ce nu au produs aceste documente, sau nu le-au produs în original, nu vor fi admiși la facerea esamenului.

Secretariu de stat în ministeriul de comerț a fost numit contele *Wickenburg Mark*, un financiar cu bun renume.

Sinod episcopesc în Carloveț. Maiestatea Sa Monarchul a conces convocarea sinodului episcopesc al bisericeii sârbești pe 9 Iunie la Carloveț, numind comisar regal în scopul acesta pe *Tallian Béla*, vicepresidentul camerei ungare.

„Batalionul Regina Elisabeta.” Prin decret regal, datat din 10/23 Maiu, se dispune, ca batalionul 2 de vânători din armata română, care a cucerit reduta Grivița în ziua de 30 August 1877, să poarte în viitoriu numele de „batalionul 2 de vânători Regina Elisabeta”.

Înaintare. O foie magiară primesce informațiuni de la Viena, că șef al secției de presă în ministeriul de externe va fi numit în curând *Zettel*, consilier ministerial, pe când locul acestuia îl va ocupa Dr. *Iuniu Pușcariu*, consul în Tiflis.

O dispoziție salutară. Întru combaterea beției și altor rele provenite din această patimă, reuniunea sēcuescă („Székely Társaság”) în adunarea generală ținută săptămânile trecute luase hotărîre să întrevină la autoritățile politice pentru a dispune închiderea cârcimelor în zile de Dumineci și sârbători pe timpul serviciului divin. Această intențiune bună însă, numai sprijinită de toate autoritățile competente poate avea rezultatul dorit, și ar fi numai în interesul moralității publice, dacă toți cei chemați ar face ceea-ce a făcut judele Máriaffy în Marosszentgyörgy. A nume: a dat ordin, ca atât înainte de amezi, cât și după amezi pe timpul serviciului divin cârcimile să fie ținute închise și chiar și *jocul* l'a oprit, putend tineretul să jöce numai după terminarea vecerniei.

Grindină. Azi, pe la ora 10^{1/2} a. m. s'a descărcat asupra Sibiului și împrejurimilor furtună cu tunete puternice și plöie, schimbată apoi în grindină, care timp de câteva minute a bătut cu mare putere. După încetarea grindinei a continuat plöie lină.

Foie magiară în Sibiu. Cu începere de la 17 Maiu apare în Sibiu o foie magiară săptămânală, politică socială, sub titlul „*Szeben és Fogaras vármegye*”, care pe semne are să fie organ oficial al acestor două comitate. Va să zică o nouă dare pe comunele din aceste comitate, cari vor trebui să o aboneze.

† Gherasim, piticul călugăr de la mănăstirea Tismana (România) a încetat din viață, săptămâna trecută. *Tătuțul Gherasim*, cum îl numeau frații în Christos, precum și vizitatorii frumösei mănăstiri, s'a născut la anul 1817, în comuna Meriș, județul Mehedintzi, și a îmbrăcat haina monahală la vârsta de 20 ani la această mănăstire. În tinerețe făcea comerț de pescărie în T-Severin și din cauza staturii prea mici era obiectul glumelor răutăcioșilor, fapt care l'a hotărît să intre în călugărie. Din fire foarte bisericos, asista regulat la toate s-tele slujbe de zi și de noapte la s-ta mănăstire; era un bun cunoscător al tuturor buruenilor, pe cari le întrebuinta ca medicamente la diferite bóle, și n'avea mai mult ca 114 centimetri. De notat e, ca tătuțul Gherasim n'a mâncat carne timp de 45 ani.

Nenorociri în America. O telegramă din New-York raportază că în ocele de cărbuni de la Fraternville și Thistle o explozie de gazuri a ucis 150 de ömeni. Numai unul singur a scăpat cu viață. — În orașul Goliad din statul Texas un ciclon a dărîmat trei biserici și 100 alte edificii; ömeni au fost uciși 19, ear' 100 au fost răniți grav.

Aniversarea luptei de la Aspern. Regimentul 51 de infanterie, staționat în Cluj, care a luat parte activă la lupta de la Aspern, a serbat aniversarea zilei de 22 Maiu, ziua luptei, cu solemnitate mare și în anul acesta. După liturgie, regimentul a fost adunat în casarmă, unde generalul de divizie *Mörk* și colonelul *Perathoner* au ținut vorbiri soldaților, ear' majorul *Blasiu* le-a tălmăcit pe românește.

Slovăcesce! Membrii slovaci ai reprezentanței municipale din comitatul Liptó au prezentat congregației propunere în scris, ca în viitoriu să li-se permită a vorbi slovăcesce în congregațiunile comitatense. Lucreul stă așa că Slovaci din acel comitat au fost împedeți în trecut cu forța în folosirea limbei lor naționale în sala comitatului, de aceea vreau să provoce o hotărîre formală pe care, în cas că ar fi negativă, să o pötă apela, cerend verdictul guvernului în cauză. Propunerea vine în discuție în congregația deschisă astăzi.

Inecați în Murăș. Patru băieți din *Micălaca* (lângă Arad), mergend cu luntrea pe Murăș, au vëslit așa de slab, în cât luntrea a fost luată de valuri și isbită de o möră. În urma isbiturii luntrea s'a răsturnat și doi dintr'ă băieți: *Todosie Costa* (de 14 ani) și *Mitru Dan* (de 12 ani) s'au înecat în valurile Murășului. Ceilalți doi au scăpat.

În atențiunea medicilor. Cu termin până la 28 Maiu st. n. este scris concurs la posturile de medic comunal din *Șicldu* și *Otlaca* (prefura *Elek*, comitatul *Aradului*), ambele comune fruntașe românești. Fie-care din aceste posturi e dotat cu 1600 coröne salariu fix și venitele laterale.

Nou notariat public. Ministrul de justiție a sistemizat un nou notariat public în comitatul Timiș, cu sediul în *Cubin*, lângă Dunăre. La noul notariat vor aparține toate comunele cari fac parte din cercul administrativ al Cubinului, și cari până acum aparțineau notariatului public din Biserica-albă.

Ultimatul Angliei. În cestiunea tratativelor de pace dintr'ă Anglia și republicele bure, cum raportază o telegramă din *Londra* dto 24 Maiu, guvernul englez a trimis *Burililor ultimul*, în care și susține toate pretenșiunile și numai concesiuni secundare e aplecat să facă.

Aceeași telegramă spune, că în cercuri bine informate e răspândită știrea, că *Burii* au acceptat ultimatul.

Din Bozovici (Banat) ni-se scrie, că în 18 Maiu a fost aranjată acolo o sərbare de adio, întru onörea protopretorului *Péczely* ales cu ocaziunea ultimei congregațiuni protopretor pentru cercul *Orșova*. S'au ținut toaste în limba magiară, germană și română, în cari s'au recunoscut și preamărit meritele acestui funcționar, care a introdus ordine în cercul înaintea lui förte negles al Bozoviciului. Romănesce a vorbit dl *Saberca* funcționar de bancă.

Judecați la mörte au fost din partea curții cu jurați din Biserica-Albă cei patru ucigași, cari în 15 Novembre anul trecut au omorît și jefuit pe *Costa Gerghici* și soția din *Solcița*, comit. Timiș. Condamnații au anunțat apel la tabla regescă.

Talmudul în rusesce. Ziarul antisemit „*Deutsches Volksblatt*” află din Petersburg, că guvernul rusesce a orânduit traducerea talmudului în limba rusă, numind o comisiune de profesori în scopul traducerei talmudului precum și în acela d'a se constata dacă talmudul conține precepte incompatibile cu legile rusesce.

Știri mörunte. Pe la *Balșa*, și comunele vecine săptămâna trecută a bătut grindină mare, acoperind tot hotarul în strat de trei degete. Asemenea și pe la *Orăștie*, dar' nu în așa mare cuantitate. — *Stoian Crăciun* din Orăștie, Dumineca trecută slobozind dintr'un pod al magazinelor morii lui *Vuleu* și *Comșa* niste saci pe un scoc, a luncat și a căzut pe scoc în jos cu capul înainte. Și-a frânt bietul om gâtul și spinarea și după chinuri de 20 ore a murit. Au rămas după el soția și câțiva copilași. — În *Dobrițin* a bătut Joi grindină în mărimea alunelor; vile și pometurile sunt total nimicite. — În *Ungvár* tot Joi a fost plöie torențială, împreună cu grindină. Și acolo a făcut mari pagube în vii și pometuri.

Avis.

Domnii membri ai clubului municipal român din comitatul Sibiu se invită prin acésta la conferența clubului, care se va ținé *Vineri, în 30 n. l. c. la 5 ore p. m.* în localitățile casinei române din Sibiu.

Obiectele conferenței:

- ordinea de zi stabilită pentru adunarea generală ordinară de primăvară a comitetului municipal din comitatul Sibiu, convocată pe 2 Iunie n. a. c.
- Reconstituirea biroului clubului municipal român.

Sibiu, în 26 Maiu n. 1902.

Pentru biroul clubului:

Dr. N. Vecerdea
secretar.

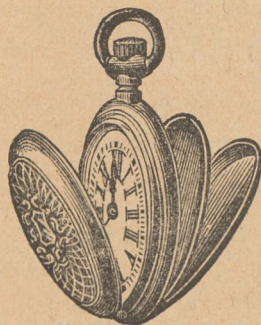
Posta redacțiunei.

Drui Iuliu H. . . în G. Nu se cuvine să le adresăm provocare pe calea publicității. E destul de rău că dau dovadă de o nepăsare atât de mare față de interesele lor proprii, dar' în sfârșit constrînge nu 'i pöte nimeni să facă rapörte la ziare.

500 florini plătesc celui-va mai căpeta vr'o dată durere de dinți ori îi va mirosi gura după-va va folosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu **35 cr.** (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezii A. Bartilla** (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cêră pretutinde-ne apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pôte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposît în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**” **C. Müller**, piața-mare; farmacia **Molnar**, strada Cîsnădiei 59. [1] 10—

Important pentru fie-care om.

Desfacere totală cu prețul cel mai efin, numai cu fl. 295 o garnitură admirabilă din 14 bucați prețioase, juvaerice etc.

Important pentru fiecare om!

- 1 orologiu de busunariu, anker remontoir de nickel (la dorință argintat) cu capace gravate frumos, regulator precis, 3 ani garanție și cutie.
- 1 Lanț elegant panțerat, suflat sau nickelat dimpreună cu acățător sistem parisian.
- 1 ac de cravată aurit cu imitație de Briliante.
- 1 păreche nasturi pentru manchete aurii marca „Garantie”.
- 1 garnitură nasturi aurii (botoni) pentru guleri și pepturi, constând din 5 bucați.
- 1 păreche cercei de argint veritabil oficios gradați.
- 1 inel de aur cu pētră elegantă.
- 1 oglindă de busunar în cutie.

Acestea 14 prețioase și admirabile obiecte dimpreună cu orologiul remontoir anker se predau numai cu 2 fl. 95 cr. prin rambursare sau prin trimiterea înainte a sumei la firma: **Brüder Hurvitz**, casă de esport, **Krakau Stradom 17 (Oestr.)**

Neconvenind a le returna în 8 zile primind banii înapoi fără ca cumpărătorul să fie cu ceva prescurtat. — Cataloage bogat ilustrate cu tot felul de juvaerice, se trimit gratis și franco. [62] 1-15

Concurs

Pentru zidirea unei sale de învățământ după planul și preliminarul aprobat de Venerabilul Consistoriu archidieceșan în **Orda-de-jos**, se deschide concurs.

Licitarea minuendă se va ține în **1 Iunie st. n. a. c.** la 3 ore p. m. în edificiul școlii.

Planul și preliminarul precum și condițiunile se pot vedea la oficiul parochial.

Orda-de-jos, la 18 Iunie 1902.

Pentru comitetul parochial:

George Cutean
paroch.

Douăsprezece Căntece de școlă

pentru două și trei voci egale

de **Timotei Popovici**

prof. de muzică la seminariul „Andreian”.

Caetul I.

se află de vëndare în Editura Librăriei Archidieceșane cu prețul de 50 fil. plus porto 6 fil. eără recom. 45 fil. se mai pot procura și de la Tipografia și Librăria diecesană Caransebeș, Librăria I. Ciureu, Brașov, Tipografia A. Todoran Szamos-Ujvár, Tipografia și Librăria seminariului gr.-catolic Blaj și la Tipografia și Librăria H. Pardini Cernăuți (Bucovina).

Potire	din argint de china, intern suflate cu aur, gravate	30.—
	negravate	18.—
Cădelnițe	de fer nickelate	12.—
	de alamă galbenă	10.—
Lingurițe	pentru cuminăcături, suflate cu aur	4.40
Disc	pentru agneți, suflat cu aur	7.20
Steuă	pentru agneți, suflată cu aur	5.60
Copie (cutit)	pentru agneți, suflată cu aur	4.40

Se află de vëndare la

Librăria și Tipografia archidieceșană.

In prējma esamenelor!

In prējma esamenelor!

Scrisori de esamen (propise)

Prețul: de bucată 2 fil.; 100 bucați 130 cor. și porto postal. Comandele din afară se eșecută imediat.

Librăria tipografiei archidieceșane

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în Tipografia archidieceșană, în colōre vëndată, pe hârtie fōrte fină, mărime 24/31 cm.

La Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu se află de vëndare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasânției Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tōte zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rēnduēla Utreniei — Ciasul dintăiu, al doilea și al șeselea. — Rēnduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rēnduēla Vecerniei. — Pavēcernița cea mică și cea mare. — Slușba sfinței cuminăcături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste sēptēmână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rēnduēla Sinacsariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tōte lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începēnd cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea aceloră. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vëndare la **Tipografia și Librăria archidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidieceșană:**

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rēnduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmōsele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1-60 cor.**, legat în piele cu copcii galbene **3-20 cor.** plus porto postal **30 bani**. Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidieceșane.

Metropolia

Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric

despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhiepiscopesc, etc.

Prețul: broș. **6 cor.**, leg. **7-70, 8-20 și 9-50 cor.**

Se pôte procura dela

Librăria tipografiei archidieceșane Sibiu.

Op premiat de Academia Română.

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvēntări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvēntări la tōte Duminecile de preste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sērbătorile, precum și la casuale bisericesci.**

„ III.: **cuvēntări la înmormēntări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corōne și porto postal.

Se află de vëndare la **autorul** și la

Tipografia și librăria Archidieceșană Sibiu